

Mica – Introducere

Ne continuăm fascinanta călătorie prin profeții mici. Și iată că am ajuns și la Mica. Cartea Mica ar fi sora mai mică a cărții Isaia. Într-adevăr, Mica este contemporan cu Isaia. Dacă Isaia profetește în timpul împăraților Ozia, Iotam, Ahaz și Ezechia, Mica proorocește pe vremea lui Iotam, Ahaz și Ezechia, împărații lui Iuda. Mica este din Moreșet, o localitate din Iuda. Deci lucrarea sa se desfășoară în special pe teritoriul lui Iuda și se adresează împăraților și poporului din Iuda. Lucrarea sa are impact în rândul poporului, căci poporul își mai aduce aminte de el pe vremea lui Ieremia (vezi Ier.26:18). Amintirea profețiilor lui Mica e cea care salvează viața lui Ieremia într-un context dificil prin care a trecut profetul lacrimilor. V.1 din cap.1 precizează că proorocia sa este asupra Samariei și asupra Ierusalimului. Deci proorocia sa pare a avea în centrul ei cele două capitale ale regatelor evreiești. Și nu doar Ierusalimul din Iuda e în atenția sa, ci și Samaria din Israel. Și Samaria e chiar menționată înainte de Ierusalim. Deci mesajul este adresat și regatului de Nord. Și în cartea Isaia găsim și proorocii adresate regatului de nord. Totuși în Isaia 1:1 nu este menționat în mod explicit și regatul de nord:

- Proorocia lui Isaia, fiul lui Amoț despre Iuda și Ierusalim...

Spre deosebire de el, Mica își prezintă cartea ca o proorocie asupra Samariei și Ierusalimului. Reținem acest lucru și vom urmări cum este dezvoltat în carte. Strădania noastră este să înțelegem rolul unic al fiecărui profet, și modul în care fiecare completează revelația mesianică. Vom face o scurtă trecere în revistă a tuturor proorociilor a căror scrieri au fost păstrate și incluse în canonul ebraic. Vom încerca să grupăm acești profeți în jurul unor evenimente cheie și să respectăm ordinea lor cronologică.

Primul profet pare a fi Ioel. Îl tratăm separat căci e foarte dificil să localizăm cu exactitate perioada în care a profetit. Tradiția îl plasează timpuriu, înaintea celorlalți profeți. Referirile la Templu din cartea sa ne-ar sugera că ar profeti în Iuda. Să considerăm pe Ioel ca primul dintre profeți. El este cel care sparge tăcerea și oferă o revelație nu doar cu privire la istoria imediată ci și cu privire la finalul istoriei. Ceilalți profeți dinaintea sa, menționați în 1,2 Samuel și 1,2 Împărați au profetit cu privire la imediatul lor istoric. Nu avem profeții rostite de Samuel sau de Ilie cu

privire la sfârșitul veacului. Deci până la Ioel revelația cuprindea în special Cartea Legii, și probabil Cărțile Iosua, Judecători, Rut și poate și 1,2 Samuel. Profețiile mesianice explicite din aceste cărți sunt următoarele:

- Sămânța din Gen.3:15 care va zdrobi Capul Șarpelui.
- Sămânța promisă lui Avraam prin care va fi binecuvântat tot pământul.
- Acel prooroc ca Moise din Deut.18.
- Fiul lui David (din legământul Davidic) care va ședea pentru totdeauna înaintea Domnului.

1,2 Împărați și 1,2 Cronici sunt cărți târzii scrise după ducerea (și chiar după reîntoarcerea) în robia babiloniană. Desigur înainte de Ioel trebuie să mai amintim Psalmii mesianici, în special cei scriși de David. David pare a fi de fapt primul Profet care sparge gheața și deschide o avalanșă de profeții mesianice. Viața lui David devine o complexă paradigmă mesianică, iar psalmii săi, ferestre către lucrarea viitoare a lui Mesia. În acest moment al revelației progresive, apare Ioel și introduce în mod clar și explicit conceptul zilei Domnului când Mesia va instaura Împărăția Sa în Israel și pe pământ. El pare a fi primul care trasează tiparul mesianic clasic, fundamental:

- Israel e pedepsit crunt pentru păcatele sale.
- Dar sub asprimea pedepsei se căiește.
- Deodată cursul evenimentelor se schimbă total: Domnul revine de partea lui Israel și aduce **IZBĂVIREA FINALĂ**. Aceasta:
  - E adusă la Ierusalim, pe muntele Sionului.
  - Înseamnă o nimicire a tuturor neamurilor care se adunaseră împotriva Ierusalimului.
  - Înseamnă o regenerare spirituală a lui Israel prin turnarea Duhului Sfânt peste tot poporul.
  - Înseamnă o restaurare a Creației.
  - Înseamnă o izbăvire și mântuire a lui Israel **PENTRU TOTDEAUNA**.

Ioel ar fi astfel **PRIMUL** dintre profeți care prezintă șirul evenimentelor de la finalul istoriei. Practic toți ceilalți profeți vor relua această paradigmă profetică, o vor dezvolta, o vor nuanța. Ioel e o carte scurtă, dar pare a fi fisura dintre cer și

pământ prin care apoi toate celelalte profeții din canon au intrat în istorie. Ioel impresionează deci prin **NOUTATEA** profețiilor sale, prin faptul că este un antemergător pentru toți ceilalți profeți din canon. Desigur profeția despre coborârea Duhului Sfânt oferă iarăși o notă specială cărții Ioel.

După Ioel, ceilalți profeți se grupează în jurul a trei evenimente istorice fundamentale:

- Anul 722 - căderea Samariei și ducerea în robie a Israelului de Nord.
- Anul 586 – distrugerea Templului și Ierusalimului și ducerea în robie a Regatului de Sud (Iuda).
- După 539 – rezidirea Templului și a Ierusalimului

Astfel acești profeți trebuie studiați în paralel cu cărțile istorice din canon care descriu evenimentele despre care ei profetesc (e vorba de 1,2 Împărați, 1,2 Cronici, Ezra, Estera, Neemia).

Deci Iona, Amos și Osea proorocesc în Regatul de Nord înainte de anul 722, de căderea Samariei. Practic acești profeți avertizează cu privire la dezastrul ce va veni peste regatul de Nord. Dar nu doar atât. Lansează profețiile mesianice care se construiesc în baza paradigmatelor istorice din jurul anul 722. Acești profeți trebuie desigur studiați ÎMPREUNĂ.

Dar evenimentele din 722 din Nord au avut repercusiuni și în Regatul lui Iuda din Sud. Astfel în Iuda, în perioada din jurul anului 722 profetesc Isaia și Mica. Ei profetesc în special în timpul împăraților lui Ahaz și Ezechia. O mare întrebare a celor din Iuda era: Asirianul care a nimicit Nordul va nimici și Sudul? Prima parte a cărții Isaia (1-40) este legată de deciziile lui Ezechia. Căderea Samariei îl face să se teamă de Asiria. Soluția pare a fi alianțele cu celelalte state, în special cu Egiptul. După ce rezistă o vreme tentației, face alianța, dar spre nenorocirea lui. Iuda e pustiti de asirian. Totuși, așa cum profetise Isaia, o rămășiță s-a căit la final, și urmând tiparul clasic din Ioel, Domnul a trecut de partea lui Ezechia și a dat o mare izbăvire la Ierusalim. Nu a fost finalul istoriei, dar Isaia ne spune că exact așa va fi și la finalul istoriei când va veni izbăvirea cea mare adusă de Mesia Însuși. Isaia continuă apoi cu 40-66 anunțând cu mult timp înainte că, în ciuda izbăvirii lui Ezechia, tragedia din Nord se va repeta și în Sud, dar nu prin asirieni și prin babilonieni. Dar la fel ca în vremea lui Ezechia și această tragedie va fi urmată de o mare izbăvire, adusă în

imediatul istoric de Cir, și la final de Mesia Însuși. Isaia practic dezvoltă în 1-40 tiparul profetic clasic din Ioel prin istoria izbăvirii lui Ezechia, și apoi în 40-66 prin istoria reîntoarcerii din robia babiloniană. Și în Isaia 40-66 el anunță ceva special despre Mesia: înainte să-l izbăvească pe Israel, el însuși va trece prin traseul profetic clasic: va suferi, va fi respins, va muri, ca să apoi să învieze, și să fie înălțat în slavă. Acest lucru nu e nou. E de fapt tiparul vieții lui David reluat în psalmii mesianici. Alături de Isaia profetește și Mica. Și marea întrebare la care vom încerca să răspundem este: ce aduce NOU acest mic profet pe lângă gigantul Isaia? Ce comori unice ascund cele 7 capitole din Mica, comori pe care nu le găsim în cele 66 de capitole din Isaia? Poate fi completat un asemenea gigant? Următorii profeți ne-au arătat că DA.

Următorii profeți sunt în Iuda și gravitează în jurul celui mai dramatic eveniment din istoria evreilor revelat în Vechiul Testament: dărâmarea Templului și Ierusalimului în anul 586 î.d.H. Avem și aici un gigant: e vorba de Ieremia. Lângă el 3 frați mai mici: Naum, Țefania și Hagai. Am văzut deja cum acești trei profeți susțin lucrarea lui Iosia și a lui Ieremia, dar și cum completează revelațiile din Ieremia. Naum vorbește de căderea jugului asirian și a cetății aparent invincibile Ninive (temă absentă din cartea Ieremia). Iosia e încurajat în reforma sa. Împlinirea profețiilor din Naum vor oferi credibilitate profețiilor ulterioare rostite de Ieremia împotriva Babilonului. Țefania susține și el lucrarea lui Iosia și marchează semnificația reformei lui Iosia. Habacuc, în contrast cu profetul lacrimilor, ne propune să așteptăm cu seninătate și chiar bucurie finalul dramatic al țării și al istoriei. Dacă acești trei profeți mici și-au găsit loc lângă gigantul Ieremia, e nădejde și pentru Mica. Lângă Ieremia apare un nou gigant: Ezechiel. Dacă Ieremia proorocește la Ierusalim, Ezechiel proorocește în robia babiloniană. Dar continuă proorocia și după căderea Ierusalimului. După 586 Ieremia scrie Plângerile și apoi moare în Egipt. (Cred că tot după căderea Ierusalimului Obadia scrie scurta sa proorocie împotriva Edomului dezvoltând astfel tema din Plângeri 4:21-22). Ezechiel, mai tânăr ca el, continuă să primească profeții. El prevestește nimicirea țărilor care au râs de căderea Ierusalimului și anunță restaurarea Templului. Prin tema Templului, Ezechiel completează revelația din Ieremia.

Deja ne apropiem de al treilea moment cheie din istoria evreilor: repatrierea, rezidirea Templului și a Ierusalimului. Cel care face trecerea către acest nou momente cheie nu e altul decât Daniel. El este cel prin care Domnul anunță mai

DINAINTE că NU atunci va avea loc SFÂRȘITUL, și el e cel care trasează harta SFÂRȘITULUI cu cele două veniri distincte ale lui Mesia. El profețește și cu privire la perioada intertestamentară și completează revelația cu privire la finalul istoriei introducând tema profanării Templului de către cornul cel mic (anticrist) și cea a martirajului rămășiței credincioase. Urmează rezidirea Templului susținută de Hagai și Zaharia și rezidirea Ierusalimului acompaniată de Maleahi. Acești trei profeți trebuie studiați împreună. Ei aduc ultimele retușuri în conturarea lucrării mesianice.

Dar noi ne întoarcem la Mica. Avem în vedere că este contemporan cu Isaia. E vorba de acel context istoric (vezi din comentariu contextul istoric al cărții [Isaia](#), precum și cel al cărții [Ieremia](#)). În lumina cărții Isaia vom urmări în special accentele NOI aduse de acest misterios profet.